

GURE EROSLA EDO ERREDENTOREAREN JAYOTZAN

ZERUTARREN PIESTEIA.

Diamantezko atea
 Zeruak dauz zabalketan,
 Bake ta garaitz banderaz
 Balkoiak orniduten;
 Eguzkizko ustaiz jantzi
 Jauregiak leyoetan,
 Alako klarin zoliak
 An dabez soñututen.

Eyorik tela me piñak
 Zeruko euntegietan,
 Eskuadra egodunak
 Soñean dabez jazten;
 Areen zuritasunagaz
 Edurra da lotsaketan,
 Zerren zuri izatean
 Ez deutsan irabazten.

Jazintoakaz politu
 Ditue euren egoak,
 Amatiste, zafir eta
 Esmeraldaz gañera;
 Izar chikiz egin dabez
 Girnaldeta aroak,
 Urrezko karchetak jakez
 Lepotik jausten beera.

Egindako koroioakaz
 Jantzirik euren buruak,
 Uleak astintzen jakez
 Putz eginik aiskak,
 Ezpata biurtzen dabez
 Zeruko Argi sutsuak
 Urrezko errañu zorrotz
 Ingurura boteak.

Rubi eta topazioz
 Soru leun bichituetan,
 Leyarrez plazetatik
 Doaz aurrera aurrera,
 Eskuadra zerutarrak
 Otslankai ots ezietan,
 Betiko atcetara
 Aurkeztu egitera.

Oneek dagoz margarita
 Eta urrez apaindurik,
 Nun aurkitzen dan glorien
 Iturburua Bera,
 Norentzako ez dagoan
 Inon leku ezkuturik
 Ikusi ezingarrik
 Gureztat dan legera.

Bere aurrean egoak
 Laster dabez apalketan,
 Argiaren arpegia
 Dabeenean ikusten,
 Zabalduten dituana
 Gloriak goiko saletan,
 Gaur diranak iñoz baña
 Obeto erakusten.

Dirudie dagozala
 Jantzirik danak izarrez,
 Icharondako Umea
 Jayo izan danean,
 Dontzell Amaren altzoan
 Aurkitzen dana negarrez,
 Bizi dala atsegiñez
 Aitaren bularrean.

Zerutarrak gura leukee
 Betiko Aitaren baimena,
 Jatsiteko ikustera
 Zapietan bildua,
 Egitada aiñ andia
 Guretzat asi dabena,
 Betetako ustu ziran
 Goiko aulki pillua.

Behokiaz egitean
 Gura eben señailea,
 Noz egingo ete eutsen
 Egozana begira,
 Bereala eskerturik
 Egindako mesedea,
 Zerutar egatzalleak
 Beruntz asiten dira.

Urratuten dabez egan
 Esferarik galantenak,
 Chilibitu ta danborren
 Soñu gozo artean,
 Esfera orrei kendurik
 Bichirik onen onenak,
 Jayotako Umeari
 Ekinteko lurrean.

Bardin dabez Urdiñean
 Izar asko atrapetan,
 Lasto gañeko Seiñari
 Aurrean ipinteko,
 Eguzki izpietatik
 Ederrenak arrapetan,
 Aprill-Mayatz loratiak
 Diranak egiteko.

Airetan botaten devez
 Pomo urregorritzkuak,
 Ain datoz alegere ze
 Egodun doatsuak,
 Disparetan dituezan
 Su bizi eta gartsuak,
 Gabe eguntzeko dira
 Eguzkia lakuak.

Inguratzen dabe koba
 Ondasuna dagona,
 Lurrezko dan gizonaren
 Beloagaz jantzirik,
 Eguzkien Eguzkia
 Eta Argi dan agana,
 Guztiak auspetzen dira
 Umilldabez beterik.

Zabalduten dira gero
 Astindurik Nunzioak
 Ego zuri, ori, urdin,
 Arre, berde, gorriztak,
 Airez uger ¹ dakienak
 Balira legez usoak
 Artzaiñai iragartera
 Pozgarrizko albistak.

Jayo dan Erosleari
 Jasorik gloria diñak,
 Aingeru alegereak
 Chit ederto kantauta,
 Ama Semeakaz daukez
 Euren gaurko atsegiñak,
 Baraz eroturik dagoz,
 Besteaz zoratuta.

Ochandion 1885^{ko} Abenduko illean.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

PADRE É HIJA.

BALADA EUSKARA.

I.

Reina la más completa oscuridad: todo es calma en la pintoresca Guernica; pero pronto turba su silencio el ruido de un caballo que, en desenfrenada carrera, avanza por la llanura.

El noble bruto, cubierto de espuma, conduce á un anciano, en cuyo rostro va pintado el dolor moral.

Es Aitor, que, triste al oír las quejas que lanza su hija Euskaria, viene presuroso á consolarla bajo las ramas del árbol sagrado de Guernica.

(1) Uger=igari.